

Flétnu do žita

Hapka & Horáček

Doktor pravil: "Zanech
zpěvu, zpěváku.
Neuváděj lidi do zlých rozpaků.
Patříš k bláznům, kteří
ještě v něco věří.
Nevěř ani sobě sám.
Já jsem doktor, já to znám."

Chemik zvolal: "Píseň?
Ta se pojí s čím?
Jestli s nákou vírou,
tak tu nezměřím.
K čemu chovat víru,
která nemá míru?
Nevěř ani sobě sám.
Já jsem chemik, já to znám."

Filosof řekl: "Zahod'
flétnu do žita.
Tvá hudba je prostá,
doba složitá.
Ve složité době
nevěř ani sobě.
Nevěř ani sobě sám.
Já jsem docent, já to znám."

Bili do mé víry, až ji dobili.
Už s tou flétnou tleje někde v obilí.
A já odplul na parníku,
osvobozen od zlovyků.
Nezdržován vírou, mírně opilý.

Pak však přišel příval, do moře mě splách'.
V očích slaná voda, v srdci krutý strach.
Tehdy spatřím na hladině
kráčet jako středem síně
muže, který volá: "Vykroč po vlnách!"

Řekl, smrt už svírá
strašné klepeto.
Rád bych sebral kuráž,
ale nejde to.
Víra v mocné síly
obrostla mi býlím.
Nevěřím už sobě sám.
Jen to chápu. Jen to znám.